

l folyt tovább. /Természetesen azonnal bejelentettem, hogy az EB döntését tiszteltben tartom, remélem, így nem lesz több akadálya a kiadvány megjelenésének./ Néhány nap múlva irtam egy rövid levelet K.J.-nek; kérjen fel néhány EB-tagot, jának egy időpontot, és rögzítsük a tényeket, ehhez rendelkezésükre bocsátom egyetemi küldöttgyűlésen elmondott hozzászólásom szövegét -- amelyet a jegyzőnyvben három idegen mondat helyettesít, egy a "hivatalos álláspontnak" megfelelő zzászólást összegezve: tegyük hatékonyabbá a világnézeti nevelést. Miért kértem t? Az elsődleges ok: buta matematikus fejjelel arra gondoltam, így korrekt, aki lit, bizonyít.

Két hét múlva megkerestem a címzettet. Beszélgetésünket összefoglalva: az EB el- asította kérésemet; én nem vagyok tárgyalópartner a testületnek. Különbben is, t koresek én itt, amikor már KISZ-tag sem vagyok? Ugyanis aki 30 napon belül nem lentkezik át új alapszervezetébe, azt törlik a tagok sorából. Megjegyzésemre, gy nincs álláspm, nincs hova átjelentkezni, azt válaszolta, hogy ez nem lénye- s. /Azóta utánanézttem: a mozgalmi év végéig kell átjelentkezni, tehát áprilisig SZ-tag vagyok, "jogaimat gyakorolhatom", pl. panasszal fordulhatok bármely fő- mhoz.

Az EB bárkiről véleményt alkothat, ügyeiben állást foglalhat anélkül, hogy az intett személyt meghallgatná, sőt, utólag tájékoztatná. /Ez hihetően hangzott, r a "Szervezeti élet kérdései"-ben nem találtam erre vonatkozó részt./ De hiányos formációk alapján? Megítélni egy felszólalást szövegének ismerete nélkül? Sőt, ólagos megismerésétől is elzárkózni?

K.J.: nem értette kérdéscímét, én pedig az ezek értelmetlenségét bizonygató vála- ait. Fél óra múlva feladtam, nem makacskodtam tovább. Búcsúzó intélme /"Döntsd vgre, melyik oldalra állsz!"/ talán rávilágított a meg nem értés fő okára. Kérésemet úgy fogták fel: arra kérek alkalmat, hogy az EB előtt kimagyarázkod- m.

Eredetileg azt tétéleztem fel, hogy az ebben kifejezésre jutó véglegesen dichom szemlélet -- bár bizonyos "örökségként" létezik még -- már nem dominál a tár- dalmi kérdések /az egyetemi KISZ ügyei is azok/ megítélésében.

Ezt bizonyítani is tudom: elmondtam azt a felszólalást, amely éppen ezen tudati ökséggel foglalkozik. Lehet, hogy melléfogtam? Ettől függetlenül továbbra is úgy lom, hogy a problémák megoldásához inkább türelmes, fáradságos vitákkal lehet zelebb kerülni, mint semmissé nyilvánításukkal, vagy felvetők elleni adminiszt- tiv intézkedésekkel. /Nagyon butának érzem magam, amikor nyilvánvalónak tartott litások kimondására kényszerülök./

Jankó Attila

VÁLASZ JANKÓ ATTILÁNAK

közművelődési felelős által az Egyetemi Bizottság szept. 22-i ülésén előter- sztott reszortterv értelmében Jankó Attila lett volna egy, a közművelődési tábor nkájával foglalkozó "lap" szerkesztésének felelőse. A testület több tagja nem tett ezzel egyet, és szavazással elvetették az előterjesztésnek azt a részét.

EB a kiadvány összeállításának a közművelődési felelőst bizta meg. Tehát nem A.-ról hozott döntést a bizottság, csupán nem tartotta a feladatra megfelelőnek személyét. Ha a testület személyi kérdésben dönt, sohasem mulasztja el az érde- lt meghallgatását. A vita során érvként elhangzott, hogy J.A. már nem egyetemis-, nem ill. nem nálunk KISZ-tag, és többek között küldöttgyűlési szereplése sem özte meg a bizottságot, hogy ezzel a feladattal éppen J.A.-t bizza meg.

A fenti irás elolvasása után -- ha nem ismerném az érdekelteket -- igen sötét p alakulna ki bennem K.J.-ről. El kell ismernem, Jankó Attila "ügyes" tollfor- tó. Magánbeszélgetésekről is szó lévén, mi bölcsészek tudjuk, egy beszélgetést gyon sokféleképpen lehet tálalni. Gyorsan leszögezem: bár tudnék, mégsem célo- m újabb tálalást produkálni.

Az a véleményem, hogy a KISZ-munka tartalmi megújítására tett erőfeszítésein- követelik, hogy egyértelműen álljunk ki lényegi dolgaink mellett, ugyanakkor tároljuk el magunkat azoktól a személyektől és témáktól, akik és amik ezt a po-

tív folyamatot félreértelmezhető szinten tüntetnék fel. Ez az "elhatárolás" azonban nem egyenlő a vitáksemissé nyilvánításával ill. a felvetők elleni adminisztratív intézkedésekkel. Egyetérttek Jankó Attila utolsó előtti mondatával, miszerint problémák megoldásához türelmes vitákkal lehet közelebb kerülni. Emellett azonban meggyőződésem, hogy az Egyetemi Bizottságnak kötelessége megfelelő módon mérlegelve olyan döntéseket hozni, amelyek a mozgalmi munkát segítik, legyen az éppen köznevelődési kiadvány összeállítójának személye is.

Kercsztúri József

Amikor helyet adtunk Jankó Attila cikkének, nem állt szándékunkban a KISZ EB munkáját megkérdőjelezni. Csak üdvözölhetjük az EB-ek ezt a munkáját, amit a pártparlamentekkel kapcsolatban végzett, és azokat az újabb törekvéseket, hogy a megállapokaslabb állásfoglalászérdekében esetenként kibővíttatásulést tart. A vita közlésével csupán meg akartuk mutatni, hogy érett és demokratikus légkörű lehetőség van a nyílt vitákra és a félreértések tisztázására. -- Szerk./

VAN ILYEN IS...

Am akarunk vitatkozni, mert alapjaiban egyetértünk a "..." 6-7. számában "fislis-" aláírással megjelent cikkkel /... "az egyetemen át lehet csurogni..."/, de gondoljuk, hogy vannak kivételek, amelyek ritkán kapnak nyilvánosságot. Van keményen dolgozó kis közösségek, mint a régi magyarosok, az altajisztikások, kelet-európaiak és nem utolsósorban a régészek is. Szeretnénk most ez utóbbit bemutatni.

A régészet sokak számára romantikus, misztikus elképzelésekkel társul, és ez te egyben vonzóvá is. Csa ha valaki közelebbi ismeretségbe kerül ezzel a tudománygal, akkor válik számára világossá, hogy a romantika köde mögött kemény szellemi és fizikai munka rejlik. A régészet a történettudománynak az az ága, amely elsősorban az ember felől közelíti meg a történelmet, éppen azért, mert az ember minden napi tevékenységének konkrét megnyilvánulásait, mindennapi életének nyomait vizsgálja és értelmezi.

Ebből a sajátsgból következően az elméleti képzettség mellett egy erős gyakorlati felkészültségre is szüksége van a régésznek. Ennek a kettős igénynek felel meg a "szegedi régészeti iskola", amely ma a szegedi Móra Ferenc Múzeum és az egyetem szoros együttműködése révén valósul meg. /Részt veszünk a múzeum ásatásain, az MTA Régészeti Intézete által vezetett országos topográfiai munkálatokban, amelybe szintén a múzeumon keresztül kapcsolódunk be. Alapvető múzeológiai ismeretekre ott teszünk szert. Lehetővé vált számunkra, hogy a szakmai órákat a múzeum kintárában a konkrét régészeti leletanyag megismerésével kössük össze. A múzeum működésében, létezésében erősen támogatja az egyetemi régészképzést és a TDK-t. A rendezvényekre helyiségek, tanulmányi kiránduláshoz busz, pénz, szakkönyvtár-használat... lehetőség önálló tudományos kutatómunkára, stb./

Mindennek köszönhetően -- bár jelenleg önálló régészeti tanszék nincs az egyetemnek -- az itt végzett hallgatók munkája és szakmán belüli megbecsülése bizonyítja a képzés egyenrangúságát a pesti egyetem régészeti képzésével.

Az elméleti és gyakorlati képzés egységén alapuló régészeti iskola nagy múltat tekint vissza Szegeden. Ennek a képzési módnak Pósta Béla, a kolozsvári egyetem régésztani és Régiségstani Intézetének vezetője volt a kidolgozója. Az egyetem Szegedre való átköltözése után az ő nyomdokain indult el Buday Árpád, majd Banner János, aki létrehozta a régészeti tanszéköt, teremtett meg egy európai hírű intézetet, amely egészen a II. világháborúig működött. 1945 után nem voltak meg a feltételci egy önálló régészeti tanszék működésének. Csak a 60-as években indult meg egy olyan folyamat, amely esetleg egy önálló tanszék létrejötté irányába mutat. Ennek fő mozgatója a Régészeti Tudományok Diákkörben folyó munka, amely a Pósta-Buday-Banner által megkezdett úton halad. A gyakorlati munka mellett az RTDK az önálló tanszék hiányából eredő "luka" a jó értelemben vett önképző munkával tölti ki.